

*Een man
met het hart
op de goede plek*

Een man met het hart op de goede plek

Je humor en je opgewektheid heb je tot het allerlaatst behouden. We gingen samen de strijd aan. Dankzij jouw moed, wilskracht en optimisme, geef jij ons een reden om door te gaan.

Ons achterlatend met bewondering en respect, met veel goede herinneringen en een grote leegte.

Een dankbare en blijvende herinnering aan

Henk Kamphuis

Hij werd op 25 juni 1951 in De Lutte geboren. Dertig jaar was hij getrouwd met Anita Poorthuis.

Henk werd 10 maanden geleden ernstig ziek.

Op 20 maart 2002 overleed hij toch nog onverwachts aan deze ziekte. Met al zijn moed en wilskracht is hij stilletjes van ons weggegliept.

Onbegrijpelijk. Op 25 maart 2002 is hij gecremeerd te Usselo.

Henk was een man met veel plezier, zijn opgewektheid was er altijd. Ondanks zijn ziekte ging hij altijd maar weer door. In tijden dat het kon genoot hij van zijn leven. In 1983 begon hij een eigen schoorsteenveegbedrijf.

Zijn gezondheid dwong hem echter om er mee te stoppen, met veel pijn in zijn hart. Maar hij kreeg een prachtige baan weer als conciërge op het Twents Carmelcollege. Dit was z'n lust en z'n leven. Helaas was dit maar van korte duur. In de dagen dat hij zich iets beter voelde was hij al snel weer op school te vinden. Hij heeft vaak in het voorbij gaan

van de school gezegd: "als ik hier maar weer terug kom." Henk was altijd dol op kinderen. Dat hij dol was op kinderen bleek wel uit het feit dat hij al vijftienvintig jaar lang Sinterklaas speelde. Wat had hij het mooi gevonden om opa te worden. Voor zijn gezin stond Henk altijd klaar. Altijd wist hij de juiste oplossing te vinden. Hij was een rots in de branding. Een man die zijn gezin veel liefde gaf. Robin was, zoals hij op het laatst zei een goeie bink. Twee handen op een buik. Kirsti betekende ook veel voor hem. Altijd als ze binnen kwam zei hij: "hier" en lachte dan met zijn hele gezicht. Hij kreeg in z'n leven heel wat te verwerken, ziekenhuis in, ziekenhuis uit. Maar volhouden, dat deed hij steeds maar weer. Henk z'n woorden waren altijd "Wie goat verdan" Zelfs toen hij het bericht kreeg dat hij ernstig ziek was bleef hij moedig en sterk. Vechten tegen de ziekte heeft hij lang volgehouden, totdat er een longontsteking bij kwam. Na zo lang vechten was het voorbij. Het goede bericht van Amsterdam had geen zin meer. Je laatste woorden zullen we niet vergeten; doe Losser de groeten en slaap lekker.

Henk, je bent een kanjer. Bedankt voor al die mooie jaren. Jij hebt je best gedaan en bent van de pijn verlost, maar wij moeten zonder jou verder..... Wat een gemis. We houden van jou.

We zijn dankbaar voor uw medeleven, betoond tijdens de ziekte en na het overlijden van Henk.

Anita Kamphuis-Poorthuis
Robin en Kirsti